

Het verschil maken!

Nog niet zo lang geleden is mijn schoonvader overleden. Hij was dementerend en verbleef in een verpleegtehuis. Een kleinschalige voorziening met vier afdelingen van zes personen. Net daarvoor was hij heel kort opgenomen geweest in een grootschalig verpleegtehuis. Als je daar op bezoek kwam, moest je moeite doen om de weg te vinden. Geen goede plek dus voor iemand die steeds vaker de weg kwijt was.

Toen hij na zijn overlijden opgehaald werd om in zijn eigen huis opgebaard te worden, stond al het personeel bij de uitgang op een rij. In een soort erehaag. Uit respect voor het leven dat net geëindigd was. Een ontroerend eerbetoon aan een man die amper drie maanden daar opgenomen was geweest.

Vooraan in de rij stond een nog jonge vrouw haar tranen te bedwingen. Ze had zichtbaar moeite met het afscheid van de man die ze intensief had verzorgd. Zijn groeiende onrust en lichamelijk ongemak had ze vaak kunnen stoppen door geduldig te luisteren en hem te helpen waar ze kon. Vriendelijk, voorkomend en bezorgd was hij ook voor haar geweest. Hij mocht haar. Hij had haar ook

op allerlei levensadviezen getrakteerd. Elke keer maar weer en vaak dezelfde omdat hij de vorige keer vergeten was.

Iedereen in de familie dacht er hetzelfde over. Hij had voor die laatste moeilijke periode in zijn leven geen betere plek kunnen hebben. Een plek waar je als familie zelf meer dan welkom was, kon blijven slapen als je wilde en vanzelfsprekend dan ook mee kon eten als dat gewenst was.

Zo'n plek maakt dus het verschil. Zulk personeel maakt het verschil en meer nog in het bijzonder die jonge vrouw maakt het verschil. Het verschil tussen mensgerichte en over-geprofessionaliseerde zorg. Ik hoef hun prestatie-indicatoren en cijfers niet te zien om te weten dat daar in dat kleinschalige verpleegtehuis goede zorg wordt geleverd. Dat zie je, dat ruik je en dat voel je!

Het heeft me weer gesterkt in de overtuiging dat iedereen die in de zorg werkt het verschil kan maken. Dat je daar telkens naar op zoek moet blijven gaan. Hoe jij dat zelf kunt doen! Als verzorgende, als verpleegkundige, als behandelaar of als bestuurder. Dat motiveert, dat stimuleert, dat inspireert

en dat creëert betere zorg, een helende omgeving en een gezonde organisatie. Dat is Planetree in de praktijk. Daarom moeten wij daarmee doorgaan.

"Ik vond het fijn dat ik iets voor hem heb kunnen betekenen", vertelde ze bij het afscheid. "Hij was een aardige en lieve man", vond ze. Hij had dus ook iets voor haar betekend! Tot het einde toe had hij zelf het verschil gemaakt.

Joep Verbugt
Voorzitter Raad van Bestuur